

عنوان مقاله:

رابطه تدریس مشارکتی با خلاقیت و خود کار آمدی معلمان ابتدایی منطقه ۴ شهر تهران

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی تازه های روانشناسی تکاملی و تربیتی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

آریتا میرهاشمی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف بررسی رابطه بین تدریس مشارکتی با خودکارآمدی و خلاقیت معلمان دوره ابتدایی منطقه ۴ شهر تهران انجام شده است. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بوده است. جامعه آماری این پژوهش را تمامی معلمان مقطع ابتدایی منطقه چهار شهر تهران در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۴۰۱ به تعداد ۱۹۰ نفر تشکیل می دهند. حجم نمونه بر اساس جدول کرجسی و مورگان ۱۲۷ نفر تعیین شد. همچنین به منظور نمونه گیری نیز پس از برآورد حجم نمونه از روش نمونه گیری تصادفی ساده استفاده شد. به منظور گردآوری داده ها، از سه پرسشنامه استاندارد شده سنجش روش تدریس مشارکتی، خودکارآمدی و نیز پرسشنامه سنجش خلاقیت استفاده شد. از روشهای آمار توصیفی شامل: میانگین، درصد و فراوانی و آمار استنباطی همچون: آزمون همبستگی پیرسون، آزمون t تک نمونه ای و نیز رگرسیون چندگانه استفاده شد. ابتدا یافته های آزمون کلموگروف - اسمیرنف حاکی از نرمال بودن داده های پژوهش بوده است. یافته های ضریب همبستگی پیرسون حاکی از آن بود که: بین تدریس مشارکتی با خودکارآمدی و خلاقیت معلمان دوره ابتدایی منطقه ۴ شهر تهران رابطه معناداری در سطح آلفای ۰/۰۱ وجود دارد. نتایج آزمون همبستگی همچنین نشان داد که بین روش تدریس مشارکتی و دو مولفه خودکارآمدی معلمان (فردی و اجتماعی) رابطه معنادار وجود دارد. نتایج ضریب همبستگی همچنین حاکی از آن بود که بین روش تدریس مشارکتی و سه مولفه خلاقیت (سیالی، ابتکار و انعطاف پذیری) رابطه معنادار وجود دارد؛ اما یافته ها نشان داد بین روش تدریس مشارکتی و بعد بسط رابطه معناداری وجود ندارد.

کلمات کلیدی:

روش تدریس مشارکتی، خلاقیت، خودکارآمدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1594179>

